

Vlaams
Parlement

ingediend op **645** (2020-2021) – Nr. 2
23 maart 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Brussel
en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn
uitgebracht door Allessia Claes

over het ontwerp van decreet
tot wijziging van artikel 3, 5 en 35
van de wet van 14 augustus 1986
betreffende de bescherming en het welzijn
der dieren, wat betreft onder andere de invoering
van opleidingscentra voor interventiehonden

Samenstelling van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Els Ampe.

Vaste leden:

Allessia Claes, Inez De Coninck, Sofie Joosen, Annabel Tavernier, Karl Vanlouwe;
Jan Laeremans, Klaas Sloomans, Els Sterckx;
Bart Dochy, Peter Van Rompuy;
Els Ampe, Gwenny De Vroe;
Stijn Bex, An Moerenhout;
Katia Segers.

Plaatsvervangers:

Arnout Coel, Piet De Bruyn, Lorin Parys, Axel Ronse, Nadia Sminate;
Filip Brusselmans, Carmen Ryheul, Suzy Wouters;
Karin Brouwers, Katrien Partyka;
Stephanie D'Hose, Maurits Vande Reyde;
Meyrem Almaci, Chris Steenwegen;
Ludwig Vandenhove.

Documenten in het dossier:

645 (2020-2021) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1. Toelichting door Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand.....	4
1.1. Opleidingscentra voor interventiehonden.....	4
1.2. Strafbaarstelling op het houden van dieren in weerwil van een gerechtelijk verbod.....	6
2. Bespreking	7
2.1. Sofie Joosen	7
2.2. Els Sterckx	7
2.3. Minister Ben Weyts.....	7
3. Stemming	8

Op 17 maart 2021 behandelde de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn het ontwerp van decreet tot wijziging van artikel 3, 5 en 35 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat betreft onder andere de invoering van opleidingscentra voor interventiehonden (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 645/1).

(De commissievergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting door Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand

Minister *Ben Weyts* start de presentatie met een foto van een COVID-19-hond in opleiding van het opleidingscentrum K9 Detection.

Het ontwerp van decreet betreft enerzijds de opleidingscentra voor interventiehonden en anderzijds de strafbaarstelling van het houden van dieren in weerwil van een gerechtelijk verbod.

De minister schetst eerst de achtergrond. De eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet door de Vlaamse Regering vond plaats op 4 december 2020, met het oog op de adviesverlening van de Raad van State. De Raad van State verleende haar advies met nr. 68.466/3 op 14 januari 2021. De Vlaamse Regering keurde het ontwerp van decreet definitief goed op 5 februari 2021. Het werd ingediend bij het Vlaams Parlement op 12 februari 2021.

1.1. Opleidingscentra voor interventiehonden

1.1.1. Opzet

Met dit ontwerp van decreet wordt voorzien in een oplossing voor de bestaande problematiek waarbij verkopers van interventiehonden volgens de huidige regelgeving gedwongen worden om nesten te kweken.

Ze kunnen momenteel enkel verkopen als ze ook nesten kweken. Dat is een probleem voor verkopers van interventiehonden. Lang niet alle honden zijn geschikt om ingezet te worden als diensthond bij de politie, het leger of bewakingsfirma's. Deze dieren worden individueel uit nestjes gekozen, ondergaan verder nog een zware selectie en een langdurige opleiding en worden opnieuw verkocht, waardoor ook de kweek en handel van deze dieren zijn eigen specifieke kenmerken heeft. De huidige regelgeving rond het kweken en verhandelen van honden houdt daar geen rekening mee, waardoor de beschikbaarheid van geschikte honden beperkt wordt.

De oorzaak van dit probleem is te vinden bij de wetten van 4 mei 1995 en 11 mei 2007 tot wijziging van de Dierenwelzijnswet, waarbij de wetgever systematisch de strijd aanbod tegen impulsaankopen van honden en katten.

In het huidige regelgevende kader vallen de verkopers van die honden onder de categorie van kweker-handelaar, wat inhoudt dat zij zelf ten minste tien nesten per jaar zouden moeten kweken en er geldt voor hen ook een beperking op de invoer van buitenlandse honden.

Dat is vooral een probleem voor de diensthonden bij politie, leger en bewakingsfirma's. Hoewel de verkopers ervan niet bezig zijn met het kweken van honden, doch louter met het opleiden en het verhandelen ervan, worden zij zoals gezegd door de regelgeving genoodzaakt nesten te kweken. De huidige regelgeving rond het kweken en verhandelen van honden houdt geen rekening met de zware selectie

en langdurige opleidingen die honden moeten ondergaan om ingezet te worden als interventiehond.

Het probleem doet zich niet zozeer voor bij de zogenaamde assistentiehonden. Momenteel zijn er veertien erkende verenigingen van assistentiehonden in België. Deze laten zich niet erkennen, noch als kweker, noch als kweker-handelaar. Dit vormt in principe geen probleem omdat ze de honden vaak zelf kweken en geen honden verhandelen, maar louter uitlenen aan personen met een beperking waarbij ze zelf eigenaar blijven van de honden. De verenigingen in kwestie moeten wel een machtiging krijgen van de Cel Machtiging Assistentiehondenscholen. Om die te verkrijgen wordt ook met het dierenwelzijn (onder meer huisvesting) rekening gehouden.

De gevolgen van deze problemen voor de diensthonden bij politie, leger en bewakingsfirma's zijn minstens tweeledig. Enerzijds dreigt er een schaarste aan interventiehonden te ontstaan, aangezien de betrokken verkopers niet altijd bereid zijn om nesten te kweken. Anderzijds dreigt er een zwart circuit te ontstaan doordat de regelgeving naast zich wordt neergelegd.

Gelet op het maatschappelijke belang van de dienstverlening van die personen en organisaties is het aangewezen om de verplichting tot kweken voor hen aan te passen. Middels het huidige ontwerp van decreet wordt de bestaande regelgeving aangepast zodat de bestaande belemmeringen worden opgeheven.

1.1.2. Definities

Artikel 2 van het ontwerp van decreet voert vooreerst twee nieuwe definities toe aan artikel 3 van de Dierenwelzijnswet, namelijk die van 'interventiehond' enerzijds en 'opleidingscentrum voor interventiehonden' anderzijds.

Een interventiehond is "een hond die getraind is of getraind wordt om te worden ingezet door het leger, de politie of ondernemingen of diensten die vergund zijn onder de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid."

In de memorie van toelichting wordt uitgelegd dat interventiehonden door deze instanties ingezet worden als onder andere: 1. patrouillehond; 2. detectiehond voor medische doeleinden, geld, explosieven, drugs, vermiste personen en lijken; 3. Bewakingshond; en 4. reddingshond. Deze opsomming is niet-limitatief. Een limitatieve opsomming is in deze niet mogelijk. Het is immers onmogelijk om alle functies waarvoor de betreffende honden kunnen worden ingezet limitatief af te bakenen. Er zijn namelijk bijzonder veel functies waarvoor honden door de politie, het leger of bewakingsfirma's ingezet kunnen worden en regelmatig worden ook nieuwe functies ontwikkeld. Zo worden momenteel politiehonden getraind op het opsporen van mensen met COVID-19.

Een opleidingscentrum voor interventiehonden is "Een instelling waar honden worden opgeleid tot interventiehonden met het doel ze als interventiehond te verhandelen."

Artikel 2 van het ontwerp van decreet wijzigt verder ook de definitie van 'handelszaak voor dieren' in artikel 3 van de Dierenwelzijnswet. Het is namelijk uiteraard de bedoeling dat in een opleidingscentrum honden gehouden kunnen worden. Dit is echter verboden in een handelszaak voor dieren (artikel 12, derde lid, van diezelfde wet). Daarom wordt een opleidingscentrum voor interventiehonden uitdrukkelijk uitgesloten van de definitie van handelszaak zoals vervat in artikel 3, 5°, van de Dierenwelzijnswet.

1.1.3. *Nieuwe erkenningsplichtige inrichting*

Het artikel 3 van het ontwerp van decreet voorziet in de toevoeging van een nieuwe inrichting in de Dierenwelzijnswet waarvoor een erkenning vereist is, namelijk een opleidingscentrum voor interventiehonden, waarbinnen de verkopers van interventiehonden hun activiteiten van opleiden en verhandelen kunnen uitvoeren. De nadere regels inzake de erkenningsvoorwaarden van deze opleidingscentra voor interventiehonden zullen bij besluit van de Vlaamse Regering worden vastgesteld. Het gaat dan meer concreet om een wijziging van het zogenaamde Kennelbesluit (het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren).

Artikel 5, §1, van de Dierenwelzijnswet wordt in de gecoördineerde versie:

“§1. Onverminderd de wetgeving op de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven is voor de uitbating van hondenkwekerijen, kattenkwekerijen, dierenasielen, dierenpensions, handelszaken voor dieren, markten, dierentuinen en opleidingscentra voor interventiehonden een erkenning vereist van de Vlaamse Regering.”

Er werkt momenteel een Vlaams centrum mee aan de opleiding van een COVID-19-speurhond, namelijk K9 Detection. Het onderzoek verloopt in samenwerking met de Universiteit van Gent en Luik. De minister toont een filmpje van de opleiding van een COVID-19-speurhond. De speurhond vindt het coronavirus in zweetgeur. Dat is een illustratie van nieuwe mogelijkheden met interventiehonden.

1.2. *Strafbaarstelling op het houden van dieren in weerwil van een gerechtelijk verbod*

De tweede doelstelling van het ontwerp van decreet (artikel 4) is het strafbaar maken van het houden van dieren in weerwil van een gerechtelijk verbod op het houden van dieren opgelegd op grond van artikel 40 van de Dierenwelzijnswet. Dit geldt uiteraard voor zover het gerechtelijk verbod uitvoerbaar is en gedurende de periode dat het gerechtelijk verbod loopt. Deze aanpassing wordt doorgevoerd op vraag van de parketten.

Voor de strafmaat wordt artikel 35 van de Dierenwelzijnswet aangevuld. Artikel 36 van de Dierenwelzijnswet bevat evenwel ook bijzondere strafbaarstellingen. Er wordt echter geopteerd om de huidige strafbaarstelling onder te brengen onder artikel 35, die een hogere strafmaat bevat dan artikel 36. Ten gevolge van zware overtredingen tegen de Dierenwelzijnswet krijgt de overtreder een gerechtelijk verbod op het houden van dieren. Als de overtreder de inbreuken blijft opstapelen, ondanks dit gerechtelijk verbod, is een hogere strafmaat gerechtvaardigd. Concreet worden inbreuken op artikel 35 van de Dierenwelzijnswet gestraft met een gevangenisstraf van één maand tot drie maanden en met een geldboete van 52 euro tot 2000 euro of met een van die straffen alleen. (Deze bedragen moeten nog vermenigvuldigd worden met opdecimen, met andere woorden met een factor 8.)

Artikel 36 van de Dierenwelzijnswet spreekt louter over een boete van 52 euro tot 2000 euro, zonder mogelijkheid van gevangenisstraf.

Volledigheidshalve wijst de minister erop dat artikel 40 van de Dierenwelzijnswet het volgende bepaalt: “De rechtbank kan, bijkomend aan de veroordeling wegens overtreding bepaald in deze wet, het recht ontzeggen definitief of voor een termijn van één maand tot drie jaar dieren van één of meer soorten te houden.”

2. Bespreking

2.1. Sofie Joosen

Sofie Joosen is verheugd dat er tegemoet gekomen wordt aan een praktisch probleem voor de verkopers van interventiehonden. Interventiehonden zijn cruciaal in het veiligheids- en reddingsbeleid. Deze dieren blijken zeer veelzijdig te kunnen worden ingezet, zoals nu voor het opsporen van coronaviruspartikels. Het is volgens het lid belangrijk de huidige opleidingscentra voldoende te informeren en hen de tijd te geven om zich aan te passen aan de wijzigingen.

Ze juicht ook toe dat er duidelijke lijnen getrokken worden voor overtreders van een verbod op het houden van dieren. Helaas hebben sommige dierenmishandelaars iets gemeen met erge criminelen, namelijk een grote kans op herval. De wetgever is verplicht om dieren die zichzelf niet kunnen verdedigen uit handen te houden van dergelijke mensen.

Vraag is in hoeverre die straffen effectief toegepast kunnen worden. Het verbod op het houden van een hond of een kat is gemakkelijker te controleren. Voor een paard of een koe in de wei kunnen gemakkelijker alibi-eigenaars worden opgegeven om aan de handhaving te ontsnappen. Dit is volgens *Sofie Joosen* een aandachtspunt voor de toekomst.

Het lid is uiteraard tevreden met de aanpassingen voorgesteld in het ontwerp van decreet.

2.2. Els Sterckx

De Vlaams Belangfractie vindt het positief dat voor de verkopers van interventiehonden een eigen regelgeving wordt gecreëerd, aldus *Els Sterckx*. Zo worden verkopers van interventiehonden niet meer verplicht om honden te fokken en kunnen ze zich toespitsen op het opleiden van interventiehonden.

De strafmaat voor overtreders van een verbod op het houden van dieren had Vlaams Belang graag hoger gezien. Als de strafmaat niet hoog genoeg is, is de kans op recidive groot. De strafmaat moet hoger zijn om mensen af te schrikken en duidelijk te maken dat mishandeling en verwaarlozing van dieren niet correct is. *Els Sterckx* betreurt dat de strafmaat niet hoger ligt maar haar fractie zal het ontwerp van decreet toch goedkeuren.

2.3. Minister Ben Weyts

Minister *Ben Weyts* verduidelijkt dat het voorliggende ontwerp van decreet tegemoet komt voor de strafmaat voor een zeer specifieke problematiek. In een volgende fase wordt gezorgd voor een alomvattende aanpassing van de strafmaatregelen in de Dierenwelzijnswetgeving. Daarover is de administratie nog in dialoog met de parketten. Deze specifieke materie, de strafmaat voor het overtreden van het verbod op het houden van dieren, wil de minister nu dringend regelen. Daarvoor wordt de strengste strafmaat genomen die nu in de Dierenwelzijnswet is opgenomen. Dat staat los van de toekomstige evolutie waarbij de minister de straffen wil verstrengen. Het lijkt hem evident dat dat in samenspraak met de parketten gebeurt. De strafmaten moeten doelgericht en proportioneel zijn, zodat de rechtbanken de straffen effectief zullen uitspreken. De minister belooft dit jaar terug te komen met een ontwerp van decreet tot aanpassing van onder meer de strafmaat in het kader van de Dierenwelzijnswetgeving.

3. Stemming

Artikel 1 van het ontwerp van decreet tot wijziging van artikel 3, 5 en 35 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat betreft onder andere de invoering van opleidingscentra voor interventiehonden, wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

De artikelen 2 tot en met 5 worden met dezelfde stemuitslag aangenomen.

Het ontwerp van decreet wordt met dezelfde stemuitslag aangenomen.

Els AMPE,
voorzitter

Allessia CLAES,
verslaggever